

POTROŠNIŠTVO

(referat pri predmetu sociologija)

Potrošništvo ni nekaj čisto novega. Spremlja nas že od nekdaj. Potrošništvo si vsak opredeljuje po svoje, nekateri ga prikazujejo kot problem oziroma zasvojenost, nekateri mu kakor religiji pravijo opij za ljudi a množice potrošnikov se mu pa vseeno predajajo.

Potrošništvo je prišlo že tako daleč, da se je mogla vanj vmešati politika. Slovenci smo se z referendumom odločili, da bodo vse trgovine ob nedeljah zaprte, parlament pa je ta zakon podprl in bo prišel v veljavo šele 01.01.2006. Politiki so mnenja, da vse te trume ljudi, ki vsak konec tedna hodijo zapravljat svoj težko prigarani denar v velike nakupovalne centre škodijo ne le sebi, ampak celotni populaciji. Zelo žalostno je, ko slišimo, da gre večina ljudi ob sončnih nedeljah raje nakupovat pod neonske luči, namesto da bi imeli celodnevne družinske izlete v naravo. Ljudje pozabljamo na duhovne vrednote in nam nasmeh na obraz narišejo le še materialne dobrine. Strokovnjaki ugotavljajo, da so mlajše generacije vedno bolj materialistične in če jih primerjam s svojo generacijo, ki je kot znak prestiža imela »Big-Bubble« žvečilke in »Kinderjajček«, smo mi imeli dosti bolj radostno življenje, saj smo spoštovali prijateljstvo dosti bolj kot novo igračo.

Kakor sem že prej omenil, se potrošništvu pripisuje povzročanje zasvojenost. Primerjajo ga s hazarderstvom. Ljudje kupujejo izdelke, saj so prepričani, da jim bo ravno ta izdelek prinesel življenjsko srečo, a ko so na koncu razočarani, se ne ustavijo, temveč spet kupijo nekaj, za kar so v oglasu slišali, da je »čista revolucija« in da bo z nakupom tega izdelka njihovo življenje spet dobilo smisel.

Od kar so v uporabi plačilne kartice oziroma kot jim nekateri pravijo »plastičen denar«, se je problem potrošništva še povečal. Ljudje nimajo več nadzora nad lastnim premoženjem in tako brezglavo zapravljajo svoj denar, kar jih v končni fazi pripelje do bankrota. Zanimiv je primer, ko si je neka ženska v Britaniji na 39 karticah nabrala za 200.000 funtov dolga, saj je očitno izgubila nadzor nad lastnim premoženjem.

Marsikdo potrošništvu pripisuje vlogo krivca za spore v družini. Deloma je to res, a se s tem ne bi popolnoma strinjal, saj sem mnenja, da v urejenih družinskih razmerah ne pride do potrebe po prekomernem nakupovanju. Potrošništvo nastane trn v peti družinskih odnosov šele, ko eden od partnerjev plača dolg drugega. Dolg ni le denarni problem, saj tisti, ki dolg poplača večinoma še pove, kako ga je zadolženi partner polomil in tako zadolženega spet spravi v obup, iz katerega vidi zasvojeni potrošnik izhod le skozi ponovno prekomerno nakupovanje.

Ravno to dokazujejo pričanja ljudi, ki so priznali, da so, ali da so bili zasvojeni s potrošništvom. Vsi trdijo, da so med nakupovanjem pozabili na vse skrbi in težave realnega sveta. Težav so se zavedli šele, ko so s kupom vrečk stali pred vrati stanovanja in se spomnili kreganj s partnerjem.

Znašli so se v začaranem krogu in niso videli drugega izhoda razen skozi nadaljno zadolževanje. Dr. Sanja Rozman trdi, da je popolnoma vseeno za katero zasvojenost gre, saj imajo vse enak potek in prej ali slej se znajdeš na točki, ko se mora nehati a ne moreš. Rešiti moraš ne samo vzroke in posledice, temveč tudi plačati dolgove.

Potrošništvo je problem sodobne družbe in posledica globalizacije, ker se vedno bolj teži k čim večjim profitom, za dosežek teh pa je osnova potrošništvo, za natančnejšo razlago bi se moral spustiti v makro ekonomske vode, kar pa ni bil moj namen, saj sem ljubitelj narave, vsega naravnega in mislim, da bi bilo veliko lepše brez potrošniške mrzlice in morda bi lahko kdaj spet pomislili na »blagovno menjavo« in lepe trenutke v gorah ali na morju ob lovljenju rib.

VIRI:

- <http://sl.wikipedia.org> (spletna enciklopedija)
- revija Ona, priloga časnika Delo (torek, 7.junija 2005, št. 22, stran 17)
Zapravljam, da me ne boli